

EMLÉKLAP

NÁFRÁDI GUSZTÁV SPORTTÁRSUNKNAK,

kinek a gép-, s dohány-gyártás formálás, sőt reformálás fősodra volt aktív múltja (főnökként a Sopiana, majd a BAT alkalmazottja); e szakmai múlt rutinja magyarázza, miért olyan tökéletes főcsővezetői poszton a spirálba csévézése, csavarásban a csűrése, vagyis mikor kolbászbetöltő kimenő, csonkakúposan szűkülő csőcsonkjának palástjára göngyölített bélbe nyomott keveréket spirálisan, csigaformán kanyarítja karikára.

Tevékenység kérdésében szerénységét félretéve, jellemzője még erénye, serénysége, brandünk kulináriáját kezdetektől kibővítő, fűszereknek garmadáját adaptáló tehetsége. Kiemelném köményesét, tölteményben köményt ki kért, élvezi azt ízért, szagért, mert tény a kömény, ha nem is tömény, gyógyhatású fűszernövény, sőt kemény erély, kiút, remény - ha szél nem kél – kihajtóként.

Kiemelten dicséretes, legyen gépi, akár kézi esedékes műveletnek bármely fázisa kétséges, mindezeknek megoldása, mind a fogás (labda-/át-/be-/ ki-/fel-/meg-/le-), mind a vágás (szét-/méretre, s lásd. előtte) esetében, szó szerinti és nem átvitt értelemben képessége kivételes, mindezekből kifolyólag lett brandünkben az egyik fő illetékes.

Mint főtöltőcsőhöz kötődő, kolbászképző spirálpályán keménységet, kömény kvótát irányító, ki egyaránt tempóra labdát, nemkülönben töltés során teendőket kőkeményen osztogató, s ha véget vet a kinyomásnak - időnként kést megragadva - töltés ütemét megszabja, a tölteményt megcsavarja, spárgát elköt, méretre vág, ezért kell kezébe szablya.

Ő az aki akcióban, opcióban a taktikát és a labdát, vagy épp a kést jól forgató, biztoskezü, hossz méretre daraboló, a fociban volt jó lövő, a kosárban pontos dobó, ki kupa nélkül, fiatalon (eddig nem volt túl 60-on), fájdalmunkra fenn a csúcson pályát hagyó, mint hajdani, kosár/foci-játszma/derbi egyik exirányítója, oly fejlett volt gömbézeke, hogy örömeiben/bánatában ki vele játszott csak elgömbült, majd begolyózott, aki nézte; s olyan magas játék terén szinte minden poszton, szinten intelligenciaszintje mért értéke, hogyha ma is pályán lenne – a beigért négy évünkre – örömünkre, magas lovon még ülhetne.

Ám töltésünk visszalévő távlatunkban, mind a múltban nyilvánvaló ily sikerrel nem lenne jó, s nem volna csúcs munka után, s ital mellé sütnivaló ennivaló, ha **GUSZTI**, mint kulináris irányadó fasírt masszát (emellette pácban tartva éjjel tarját) előző nap, s napkeltére, már előre fűszerezve, el nem készítette volna a másnapi kisütésre.

GUSZTIt sokat, s ismételten bár győzködtük évek során a játékra, hogy rávegyük, de nála a labdát mára – sajna, ám ma örömünkre, s gondoljunk a **GUSZTI**-főzte pörköltünkre - felváltotta, lekötötte kulinária ihlete, és aki volt: technikás, mint irányító, mint bűvésze a labdának, ki lett mára: kiválóan praktizáló a konyhában, mint művésze ízeknek és a masszának; s tán betöltött **70. ESZTENDŐDRE** napfordulón

köszönt Téged a **SPORTBARÁTOK** mindörökre, még megmaradt **NYERŐKÖRE**.